

Умре ли главата на съмейството — на чието име е отدادена връменната или окончателна собственность на участъка земя — послѣдната минава върху неговите наследници или завѣтници. Дългътъ му сключенъ съ колониалното ядро се счита за погасенъ, изключая, разбира се, тоя, произходящъ отъ придобиването на участъка.

Отиващитѣ за щата S. Paolo трѣбва да се снабдятъ съ билети за дебаркиране въ пристанището Santos, а ония отъ емигрантите, които искатъ да отидатъ въ другъ щатъ на федерацията, трѣбва да дебаркиратъ въ Rio de Janeiro за да могатъ да се ползватъ отъ изгодите които федералното правителство дава на новопристигналите емигранти, а именно: квартира и храна въ острова Fiori, базплатно пѫтуване до мястото гдѣто отиватъ и безплатно прѣвозване багажъ.

Сѫщото правителство репатриира на свои разносчи тия стъ своите имигранти — земедѣлци, които сѫ били доведени въ Бразилия на негова съмѣтка, и сѫ живѣли тамъ по малко отъ 2 години, но находящи се въ условия прѣдвидени въ чл. чл. 127, 128, 129 и 130 отъ горѣспоменатия законъ (вдовици и сирачета, станалитѣ некадърни за прѣхрана и т. н.).

Законътъ отъ 19 априлъ 1907 г. се послѣдва отъ инструкции въ сѫщата година, 21 декември. (Ср. Бразилския сборникъ отъ закони за колонизацията на федералните земи отъ 27 декември 1906 г.).

И Бразилските пазари бѣха дѣлбоко потрѣсени прѣзъ миналата година, поради прибавеното къмъ постоянните затруднения на кафепроизводителите намаление стойността на главните износи, на първо място тоя на каучука. Въпрѣки голѣмата операция отъ сключения 15 милионенъ (стерлинги) заемъ, кризата заплашва съ изостряне все повече и повече. Епохата на голѣмото търсене на колони за fazendas (плантацитет) трѣбва да